

*Verslag verschijnen
in ons maandblad
van nov. 2000.*

NEDERLANDERS TE GAST IN DE WIKINGS !

Enkele maanden geleden kwam Wim Polfliet met de melding dat een wielerploeg van Den Bosch even de grens wou oversteken tot in Kortrijk. Zouden we onder dergelijk initiatief met WWTC niet eens de schouders steken ?

Wim keek naar geen uur of dag meer om en vond een paar fijne hotels op de Grote Markt waar hij hen kon te slapen leggen.

Op zaterdag 9 september 11. om 14 uur stipt en dat bij stralend zonlicht reden ze zoals gepland de Wikings binnen. 4 motoren donderden voorop gevolgd door 27 piekfijn uitgeruste renners : uniforme blinkende truien, prachtige koersbroeken en allemaal een witte helm. De rij werd gesloten met nog eens 4 motoren. De parking stond vol.

Na een eerste kennismaking werd de hele groep vastgelegd op de gevoelige plaat zodat we onmiddellijk konden vertrekken om een vlak parcours te ontdekken. Het was helemaal niet de bedoeling met z'n 45 de Mont-Saint-Aubert te beklimmen, maar toen onze Nederlandse sportgenoten van ver de kapel zagen blinken 'in de zon' was er geen houden aan. "Dergelijke heuveltjes hebben we in Nederland niet, dus willen we wel even naar boven." En ze reden, klommen, sleurden of wandelden naar boven ; elk op zijn eigen tempo. Na een paar stilstanden van renners die hun fiets té lief hebben en hem niet nodeloos willen pijnigen door overdreven onderhoud zijn we met de hele groep veilig (oef !) thuis geland in de Wikings.

De uitzonderlijke weersomstandigheden lieten toe dat we op een aangename en heerlijke manier onder elkaar konden verbroederen bij het aperitief. Buiten op het grasperk voor de bar was het een geroezemoes van jewelste. Iedereen praatte met iedereen : een voorbeeld hoe het moet ! Eén glas met een keer werd gedronken.

.../...

Omstreeks negenen meldde chef-kok Joseph dat we mochten aanrukken. Gezien de Nederlanders zonder vrouwen waren afgekomen en de Wikingersrenners wel hun vrouwen bijhadden werden duidelijk twee tafels geschikt : één met Nederlanders, één met Wikingers. De Wikinger wikt en de Nederlander beschikt ! Alras werden alle geledingen doorbroken en was het hek in één keer van de dam. Joseph en zijn eerste assistent Peter lieten zich andermaal van hun beste kant bewonderen; het eten was wonderbaarlijk lekker en ook hun dessertbordje was van de bovenste plank.

De Nederlandse voorzitter Rien van Raay had er geen woorden voor ! Hij nodigde dan ook de leden van W.W.T.C. met hun vrouwen uit naar de streek van 's Hertogenbosch voor het tweede weekend van september 2001. Zijn woorden klonken aldus : "Dit overstijgen kunnen we zeker niet, maar proberen te evenaren zullen we zeker doen !"

Tot in de vroege uurtjes werd flink gedanst, menig glas verzet, van losse gedachten gewisseld tot diepgaande filosofie verkocht, met als gevolg dat slechts enkele uitverkorenen op zondag van de partij waren om de Kluisberg en de Kwaremont te trotseren. Ook dit is een onderdeel van fietsen maar dan met een grote "F".

De dank van W.W.T.C. gaat in de eerste plaats uit naar Wim Polfliet die ons in contact bracht met zulk een groep prachtige mensen, zeg maar levensgenieters, waarvoor hij de volledige organisatie op zich nam. We vergeten zeker broer Peter Polfliet niet die instond voor de volledige organisatie van de keuken en het keukenmateriaal : je moet het maar doen ! Proficiat ! De gehele gebeurtenis schitterde dan ook onder het oog van Joseph Goethals die alles in goede banen leidde met meesterlijke kalmte : je moet het maar doen ! Van harte gefeliciteerd !

Patrick

